

den indenlandske Produktions Beføstning; men dette gjør vi, dersom vi lade vor Toldlovgivning paa dette Punkt være, som den nu er. Jeg skal fremkomme med nogle enkelte Oplysninger, som vil vise, at det er en ikke saa lille Kapital, der gaar ud af Landet til Sodafabrikationen foruden det, vi fabrikere her i Landet. Jeg er nemlig ikke fremmed for, at vi producere Soda af Kryolith. Jeg skal saaledes oplyse, at i 1870 indførte vi ikke mindre end omtrent — jeg nævner her runde Summer — 14,500,000 Pund til en Værdi af 437,063 Kroner, og den overveiende Del deraf blev indført fra England, nemlig over 14 Mill. Pund. Nu vil man maaske sige, at dette ikke har saa meget at betyde, thi saa udførte man samtidig i Danmark af dette Produkt efter samme Forhold, men dette er langt fra Tilfældet, vi udførte ikke den Gang $\frac{1}{2}$ Mill. Pund til godt en Værdi af 13,611 Kroner, hvoraf den overveiende Del gik til Sverrig. Dette viser tydelig, at en stor Del af den Soda, vi bruge her i Landet, kommer fra England, saa at man altsaa beskytter den engelske Produktion og de engelske Arbeidere paa vor egen Produktions og vore egne Arbeideres Beføstning. Dette er efter min Opfattelse virkelig saa forunderligt, at jeg ikke kan forstaa, vel at mærke fra Demokratiet's Standpunkt, at man kan modsætte sig et saadant Forslag. Dertil kommer, at det med Hensyn til Salt ikke er noget Ukjendt, at man har tolbfri Indførsel deraf. Der er nemlig bestemt i Toldloven af 4de Juli 1863 § 18 Litra F, at det tillades den øverste Toldbestyrelse at tilstede tolbfri Indførsel af Salt i Agerbrugets og Kvægavlens Interesse; men hvorfor slutte man da ikke ogsaa tillade det i Industriens Interesse? Jeg forstaa, som sagt, ikke, hvorfor man vil modsætte sig dette Forslag. Den Grund, som det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds fremførte for, at han i Fjor kom til Ekjendelse af, at det Princip i og for sig var rigtigt, at Salt blev indført tolbreit til Sodafabrikation, var, fordi man fik det optaget paa Finantsloven; men jeg kan ikke negte, at jeg har stor Betænkelse ved at stemme for et saadant Forslag paa Finantsloven. Jeg har nok hørt Udtalelser her i Thinget om, at det var rigtigt at reformere Toldlovgivningen paa Finantsloven. Vi havde den Gang et daværende Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds, Professor Frederiksen, — jeg kan nævne ham ved Navn, da han ikke længere er her — som ofte har forsvaret denne Tanke, men jeg tror ikke, at det passer paa vore Forhold. Det kan gaa i andre Lande, navnlig i England, hvor Toldlovgivningen er bygget paa et enkelt Princip, nemlig paa det Fiskale, der kan det muligvis gaa, men her i Landet, hvor vi have et blandet System, nemlig det Beskyttende og det Fiskale, vilde det være meget urigtigt at reformere Toldlovgivningen paa Finantsloven. Det vilde kun have til Følge, at

der blev bragt en Usikkerhed ind i Omfattningen paa Handelens Omraade, og det vilde i Virkeligheden blive Forbrugerne, der kom til at lide derunder. Jeg vilde altsaa have stor Betænkelse ved dette Forslag, naar det stob paa Finantsloven; men naar det staar i en særlig Lov, kan jeg ikke Andet end anbefale det. Jeg kan ikke for Alvor tro, at de, der i Fjor stemte for dette Forslag paa Finantsloven, ville stemme imod det, naar det foreligger i en særlig Lov; for mig er netop dette en stærk Grund til at anbefale det. Jeg tror, at vi skulle se bort fra Konfortierne, som et æret Medlem nævnte, og ikke tale om den Uret, vi have gjort; thi det er ingen Uret, der er sket, naar Lovgivningen fordrer, at der skal betales Told af Salt. Det er for stærke Argumenter at bruge, jeg tror ikke, at de hjælpe til, at Forslaget bliver vedtaget. Vi skulle derimod tage praktiske Hensyn og stille vor egen Produktion og vore egne Arbeidere i samme Forhold som den udenlandske Produktion og de udenlandske Arbeidere uden i mindste Maade her at bringe enten det beskyttende eller det fiskale Hensyn ind i Sagen.

O. Christensen: Det er en Selvsølge, at, naar jeg tager Ordet i denne Sag, er det ikke for at udtale mig imod det foreliggende Forslags Dverensstemmelse med Billighed; thi derom ere vi Alle enige, nei det er ganske andre Ting, jeg mener, vi her skulle tage Hensyn til. Det er nemlig min Dverberøisning, at vor Lovgivning ikke alene paa dette Toldlovens Omraade, men ogsaa f. Ex. paa Stempellovens — saaledes som alt tidligere berørt — lider af en saadan Mengde Urimeligheder og Uretfærdigheder, at jeg er vis paa, at, naar hele Befolkningen kommer til Klarhed over, at det vrimler af saadanne Urimeligheder saa vel paa det ene som paa det andet Omraade af vort indirekte Skattevaesen til stor Skade for vore industrielle Forhold, vil ikke alene dette Thing, men ogsaa den høie Regjering stræbe at afhjælpe disse Mangler. Det lader sig imidlertid ikke gjøre at gaa hen og lappe paa disse Ting hist op og her ned, hvorved man endog undertiden kommer i ivrig Modsigelse med sig selv. Det er imidlertid efter min Mening ikke berettiget at tage Sagen saa alvorlig og høitidelig, som det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds (Lauher) gjorde; thi jeg føler mig overbevist om, at Folkethinget, som jo en Gang før har behandlet et lignende Lovforslag, vil behandle dette akkurat som den Gang. Hvis vi endnu havde haft den hidtil fulgte Praxis med Udentingsbeslutninger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) havde saa Meget imod i Fjor, kunde man tænke sig, at man nu ogsaa i dette Tilfælde, i Genhold til en saadan Beslutning, vilde fravige Folkethingets tidligere Stilling. Men denne